U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Ludmily Valentové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci žalobkyně: **T. K.,** nar., právně zast. JUDr. Alenou Lasotovou, advokátkou se sídlem Přívozská 10, Ostrava - Moravská Ostrava, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR,** Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 10. 2006, č. j. 61 Az 38/2005 - 29,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna advokátky JUDr. Aleny Lasotové, AK Přívozská 10, Ostrava, **s e u r č u j e** částkou 2400 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností brojí proti shora označenému usnesení Krajského soudu v Ostravě, kterým byla odmítnuta žaloba stěžovatelky na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2005, č. j. OAM-274/VL-20-05-2005. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žádost o azyl stěžovatelky jako zjevně nedůvodnou dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Krajský soud žalobu stěžovatelky odmítl, neboť ani na výzvu soudu neodstranila vady svého podání a neuvedla žádné žalobní body.

V kasační stížnosti stěžovatelka uvedla, že nesouhlasí s výše uvedeným usnesením, aniž by specifikovala důvody pro podání kasační stížnosti ve smyslu ustanovení § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka pouze v obecné rovině namítala, že při projednávání její žádosti o azyl došlo k pochybení správního orgánu, tj. nebyl zjištěn přesně a úplně skutkový stav věci, rozhodnutí nevyplývá ze zjištěných podkladů a důkazy, které si správní orgán opatřil pro rozhodnutí, nebyly úplné. Dále stěžovatelka uvedla, že bydlí celou dobu pobytu na stejné adrese, kam je jí doručována pošta a písemnost krajského soudu - výzva k odstranění vad podání jí nebyla avizována a tak na ni nemohla reagovat. Stěžovatelka dále poukazuje na Příručku k postupům a kritériím pro určování právního postavení uprchlíků vydanou Vysokým komisařem v lednu 1992 v Ženevě, jinak kasační důvody nekonkretizovala. Navrhla, aby napadené usnesení bylo zrušeno a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení; kromě toho požádala

o ustanovení zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků. Požádala též o to, aby byl její kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

Ve věci ustanovení právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti byl stěžovatelce pravomocným usnesením krajského soudu ze dne 20. 12. 2006 č. j. 61 Az 38/2005 - 38 ustanoven advokát. Tímto usnesením byl právní zástupce vyzván, aby do 1 měsíce od doručení usnesení doplnil kasační stížnost o důvody dle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., uvedl rozsah, v jakém rozhodnutí napadá. Krajský soud současně zástupce poučil o tom, že nebude-li kasační stížnost ve lhůtě doplněna, soud kasační stížnost odmítne. Kasační stížnost ve stanovené lhůtě ani později doplněna nebyla.

Nejvyšší správní soud nemohl kasační stížnost věcně projednat a odmítl ji z následujících důvodů:

Kasační stížnost je mimořádným opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož toto rozhodnutí vzešlo, nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Jelikož se jí zpochybňuje pravomocné rozhodnutí krajského soudu, stanoví zákon poměrně přísně její obsahové náležitosti. Jednou ze zvláštních náležitostí kasační stížnosti (ust. § 106 odst. 1 s. ř. s.) je i označení důvodů, pro něž stěžovatel napadá rozhodnutí krajského soudu – tzv. stížních bodů. Stížní bod musí zpravidla zahrnovat jak skutkové, tak právní důvody, pro něž stěžovatel považuje rozhodnutí soudu za nezákonné. Požadavek na uplatnění některého z důvodů taxativně vypočtených v § 103 odst. 1 s. ř. s. je přitom třeba vykládat v souladu se zásadou, že procesní právní úkon účastníka řízení - kasační stížnost se posuzuje podle jeho obsahu. Důvody uvedenými v kasační stížnosti je pak Nejvyšší správní soud vázán (ust. § 109 odst. 3 s. ř. s.).

Je-li kasační stížností napadeno usnesení o odmítnutí žaloby, přicházejí pak pro stěžovatele v úvahu z povahy věci pouze kasační důvody dle ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., spočívající v tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu. Stěžovatel je tedy povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných postupů, úvah či závěrů se měl soud vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnost.

V daném případě se stěžovatelka v kasační stížnosti omezila na vyslovení nesouhlasu s rozhodnutím soudu o odmítnutí žaloby, ale žádným způsobem důvody kasační stížnosti nekonkretizovala. Pouze v obecné rovině namítala pochybení správního orgánu a nezákonnost jeho rozhodnutí a bez bližší argumentace ponechala stěžovatelka i své tvrzení o tom, že jí nebyla doručena písemnost o uložení výzvy krajského soudu k odstranění vad podání (žaloby) na poště. Taková tvrzení bez uvedení konkrétních skutečností jsou však stižená nemožností jejich přezkoumání kasačním soudem. Jde o námitky jen formální, bez věcného obsahu. Obecně namítané vady nemůže ani Nejvyšší správní soud namísto stěžovatele sám aktivně vyhledávat, protože vymezení rozsahu kasační stížnosti a specifikace jejích důvodů leží na stěžovateli v důsledku dispoziční zásady, která ovládá i řízení o kasační stížnosti. V případě namítaného postupu správního orgánu (žalovaného) v řízení správním, kdy stěžovatelka napadá neúplně zjištěný skutkový stav věci a dovolává se shora cit. Příručky se navíc jedná o důvody, které nesměřují proti shora uvedenému soudnímu rozhodnutí - usnesení o odmítnutí návrhu z důvodu absence žalobních bodů ze dne 30. 10. 2006, č. j. 61 Az 38/2005 – 29, a tedy jiné důvody, než které připouští ust. § 103 odst. 1 s. ř. s.

V projednávané věci kasační stížnost stěžovatelky zákonné náležitosti neobsahovala. Krajský soud právního zástupce stěžovatelky správně vyzval k odstranění vad a stanovil k tomu lhůtu odpovídající zákonu. Neodstranění vad podání (chybějící kasační důvody) brání věcnému vyřízení kasační stížnosti a Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle ust. § 37 odst. 5 ve spojení s ust. § 106 odst. 1 s. ř. s.

O stěžovatelkou podaném návrhu, aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ust. § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud nerozhodl, neboť se jedná o věc, která byla vyřízena v souladu s ust. § 56 odst. 2 ve spojení s § 120 s. ř. s. přednostně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Krajský soud v Ostravě ustanovil stěžovatelce advokáta podle ust. § 35 odst. 8 s. ř. s. V takovém případě hotové výdaje a odměnu za zastupování platí stát. Ustanovenému zástupci náleží v souladu s ust. § 11 písm. a) vyhl. č. 177/1996 Sb., o odměnách a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) odměna za převzetí a přípravu zastoupení ve výši 2100 Kč a dále náhrada hotových výdajů ve výši paušální částky 300 Kč za jeden úkon podle ust. § 13 odst.3 citované vyhlášky, celkem tedy 2400 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ust. § 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 14. května 2007

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu